

[M. F. Mortensen.]

450 000 Kr., er ca. Halvdelen beregnet til Modernisering af Pumpeanlægene, medens den anden Halvdel tænkes anvendt til Grundforbedring, bl. a. til Uddybning af Hovedafvandingskanalerne — store Arealer kan ikke afvandes tilstrækkeligt —, til Udvidelse af Landkanalerne og til Forhøjelse af Digerne for at sikre imod Oversvømmelser.

§ 2 gaar ud paa, at alle, som er interesseret i Tørholdelsen, skal tage Del i Udgifterne ved de i § 1 omhandlede Foranstaltninger. Som jeg allerede har nævnt, er ca. $\frac{1}{3}$ af Arealerne afgiftsfri, men da Ejerne af disse saavel som af de afgiftspligtige Arealer er interesseret i Tørholdelsen og de foreslaaede Foranstaltninger, en bedre Afvanding, Sikring mod Oversvømmelse o. s. v., kommer dem alle til gode, er det rimeligt, at de alle tager Del i Udgifterne.

§ 3 indeholder en Bestemmelse om, at der i Henhold til Grundforbedringslovens § 7 nedsættes en Kommission til at træffe Bestemmelse om Gennemførelse af de omhandlede Foranstaltninger og om, at Lodsejerlaget omorganiseres til Pumpelag i Henhold til Afvandingsloven af 2. Juni 1917. Dermed vil ogsaa en mere demokratisk Valgordning ved Valg af Bestyrelse komme til Anvendelse. Som det er nu, hvor der stemmes efter Parter, og hvor et lille Mindretal kan vælge hele Bestyrelsen, er det i høj Grad utilfredsstillende. For at denne Omorganisering kan foretages, er det nødvendigt, som det ogsaa foreslaas, at den tinglyste Deklaration af 1887 og de for Kolindsund Lodsejerlag vedtagne Love af 4. April 1921 ophæves, og at der udformes nye Love.

§ 4 gaar ud paa, at der for Bidrag til Tørholdelsen haves Udpantningsret forud for Ejendomsskatter og selvfølgelig ogsaa forud for al anden Gæld.

§ 5 gaar ud paa, at bortset fra Skatter til Stat og Kommune samt Pumpeafgiften skal der indtil Udgangen af 1936 ikke kunne gøres Arrest, Udlæg eller Udpankning i eller afholdes Tvangsauktion over de under Lodsejerlaget hørende Ejendomme. Hensigten med denne Paragraf er dels at give disse Lodsejere samme Beskyttelse, som andre Landbrugere, der er kriseramte, har kunnet faa gennem Henstands- og Akkordlovene, dels at forhindre, at Panthaverne høster Fordel af disse Foranstaltninger ved eventuelt at overtage Ejendommene, saa snart Renter og Afdrag ikke indgaar rettidigt. Dog er jeg ikke helt tilfreds med denne Paragraf, og jeg vil henstille til den højt-

ærede Landbrugsminister, om ikke der kan tilføjes Paragraffen noget om, at Bestemmelsen om de 3 Aar, hvori der ikke kan gøres Udlæg o. s. v., ikke kommer til Anvendelse over for Parceller under Lodsejerlaget, som er pantsat sammen med Ejendomme, der ikke hører under Lodsejerlaget. Det vilde virke uheldigt, om Ejendomme med Kreditforeningslaan eller andre Laan, som kun har 1 eller 2 Tdr. Land beliggende i Sundet, i Ly af disse Bestemmelser skulde kunne faa en Begunstigelse over for Kreditorerne fremfor Ejendomme af lignende Art.

Forslaget afviger paa enkelte Punkter fra det, som Udvalget har fremsat i sin Betænkning. Jeg kunde have ønsket, at Ministeren havde fulgt Udvalget med Hensyn til de bidragsfri Lodsejere, saaledes at disse inddroges som bidragspligtige i Fremtiden. Ministeren har ikke ment at kunne gaa saa vidt og har i Stedet foreslaaet, at de kun skulde medtages, hvad angaar Tilbagebetaling af det Grundforbedringslaan, som er nævnt i § 1. Alligevel finder jeg Forslaget tilfredsstillende. Dets Vedtagelse vil sikre, at de store Værdier, som nu engang er tilvejebragt, bliver bevaret i Fremtiden. Skulde disse Værdier gaa tabt, vilde det være en Katastrofe, først og fremmest for de 320 Lodsejere, men ogsaa for hele Ægnet og for de mange Arbejdere, der er beskæftigede derude. Ogsaa det offentlige er interesseret i Bevarelsen — der ydes saaledes ca. 30 000 Kr. i aarlig Skat til Stat og Kommune —, og naar de Foranstaltninger, som Forslaget tilsigter, kan foretages uden ekstra Udgift for Statskassen, kan jeg ikke se rettere, end at det er Statens Pligt at være medvirkende til, at der bringes Orden i disse Forhold.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Christiani: Det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen, som nu talte, har jo været Formand for den Kommission, der blev nedsat til Undersøgelse af Forholdene ved Kolindsund, og de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, er i alt væsentligt i Overensstemmelse ikke alene med Lovforslaget, men ogsaa med den Betænkning, som er afgivet af denne Kommission, og jeg har ikke dertil noget særligt at bemærke.

Forholdet er det, at Lodsejerlaget i Kolindsund i lang Tid har været i store Vanskeligheder og allerede i Foraaret 1933 fremkom med Anmodning til Finansudvalget om Støtte og ogsaa fik en Støtte paa 40 000 Kr. til foreløbig at holde Pumperiet i Gang. Samtidig blev der vedtaget en ganske lille